మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రి

వసంత తిలక

నదీ ప్రవాహం ఉదయసూర్యునికి అర్ఘ్యమిస్తున్నది. పర్వత శ్రేణి జపం జేస్తున్నది.

ఏరు, పాయవిచ్చిన, శిలమీద, ఆయన కూర్చుని సంధ్యావందనం జేసుకుంటున్నాడు. స్నానానికి వచ్చినవాడు గనుక కీర్తి ప్రతిష్ఠలను వెంటబెట్టుకు రాలేదు. పైన శాలువ లేదు. ఏమంత రూపసి కాదు. కొట్టొచ్చినట్టు వర్చస్వి కాదు. బాగా బతికే ఓ తగుపాటి బ్రాహ్మణుడు. ఆయన ఫలానా అని ఎరుగని వారు గుర్తించటం ఎలా?

ఎవరు గుర్తించినా మానినా ఆయనే పెద్దన్న గారు.

అంటే అల్లసాని పెద్దన్నగారు. అవును, మనిషిని చూసి మహిమ తెలుసుకోవడం మనకు అన్ని వేళలా సాధ్యమా?

సంధ్యావందనం ముగించుకుని, వారు గట్టుకు రాగానే ఒక చిన్నవాడెదురైనాడు. మ్రొక్కినాడు.

"ఏమి నాయనా" అన్నారు.

"యాచనకు వచ్చా" నన్నాడు.

"ఏ సీమ నుంచి-? "

"ఫలానా సీమనుంచి-!"

"అక్కడ దాతలే లేరా-"

"నాకు కావలసింది కన్యాదాత-!"

"అలాగా, నన్ను వెదుక్కుంటూ వచ్చావా? నేను రాయల వారి ఆస్థానంలో పెద్ద పీఠం వేయించు కున్నవాడిని. వారి భోగ భాగ్యములన్నీ, కవుల కనుసన్నలలో ఉంటాయి. కనుక తూగివచ్చే సామంతం మీకుందా?"

" నాకున్న భాగ్యం - మా తలితండ్రులే"

" అంతకన్న అదృష్ట మేముంది?"

" మీ అల్లుణ్ణి కావడం! మీకు పుట్టుకతోనే పెద్దరికం అబ్బింది. నన్ను పెద్దను చేయాలంటే అది మీ వల్లనే అవుతుంది. యిక నా గుణ గణాలంటారా ? మా పిల్లల యోగ్యత గమనించిన మీదట మీకే తెలిసి వస్తుంది"

" ఆహాc. ఏం, పిల్లలకు తాతగారి పోలిక రాకూడదా? నా అంతవారు కాకూడదా?"

" అది సాధ్యమా! యీ యుగానికి పెద్దన్నగారిదే పెద్దరికం-"

" ఎందులో పెద్దరికం-కవనంలోనా?"

" కాదు. మంచితనంలో. నాకు కవనమంటే గిట్టదు. కవులంటే అసలే సరిపడదు. కవుల దర్శనాని కింతదూరం రాలేదు. నాది క్షాత్ర విద్య. విద్యానగరంవారికి, యెప్పుడూ నావంటి జోదు అవసరమే గనుక రాయలవారి కీర్తికి నా బాహుబలం ఆసరాగా ఉంటుందని వచ్చాను. వచ్చి నేటికి పది ప్రొద్దులయింది లెండి. సత్రంలో భోజనం కాదు, సంచి కట్టుతోనే వచ్చాను."

" ఎవరి దర్శనానికి పోలేదు. ఎందుచేత? వర్తకుని వద్దకు మణి వెదుక్కుంటూ వెళుతుందా? వాళ్ళే రావాలి!-"

"నేను వెళ్లిందల్లా విరూపాక్ష ఆలయానికి. అక్కడ ధూర్జటి కనిపించినాడు. ఆయనని నాకు అంతకుముందు తెలియదు. ఆ విభూతి రేఖలు చూడగా ముచ్చట వేసి 'అయ్యా, నా చేతకూడా అలా పెట్టించండి' అన్నాను! ఆయనలోనూ కొంత క్షాత్రముండండీ!-'బలే. నా గీతలు నావే - నీకు అంటవురా-' అని సాగిపోయినాడు. ఎదురైన వారు పేరున పిలిచి మ్రొక్కడంతో వారు, వారని తెలిసింది- యిక వెంటబడ్డాను. 'ఏం' అన్నారు. 'అయ్యా, మీ మొగం హిమాలయ శృంగంవలె గంభీరంగా వుంది. నాకు కావలసిన దక్కడుంది-విభూతి!- ఎక్కడో వెదకడ మెందుకని వెంటబడ్డాను-' అన్నాను.

'ఆయన ఒక్క నవ్వునవ్వి - చేరదీసుకున్నారు! యిద్దరం అలా కలసి నడుస్తున్నాం! నృసింహస్వామి ఆలయ ప్రాంతానికి వచ్చాం. అక్కడో అమ్మాయిని ఆయన పలుకరించారు.

'ఏవమ్మా విశాలాక్షీ!-' అన్నారు! 'నాన్న ఏం జేస్తున్నాడమ్మా' అన్నారు. 'ఎప్పటిలాగా పరధ్యానంలోనే ఉన్నాడు-మామయ్యా!' అన్నది.

'- మన్నించాలి! నాకు నవ్వు వచ్చింది. మీ అమ్మాయి అంతలో నన్ను చూసి బిడియపడ్డది-తలవొంచుకుని వెళ్ళిపోయింది. అలా చూడటం తటస్థించింది-ఒకరినొకరు!'

'ఎవరో ఎరుగుదువుగా' అన్నారు! నేనేమెరుగుదును-కాని, ఏ జన్మలోనో చూసినట్లుంది-లేకపోతే అలా పలుకరించినట్లు - నన్ను చూసి బిడియపడుతుందా? ఆమె కదలి పోతూంటే మరెక్కడికోకాదు-మా యింటికే, మేం కాపురం జేసే లోగిలికే అని అనిపించింది- యీ మాట వారితో అనలేదు సుమండి! మీ దగ్గిర దాచతరం కాక పోయింది.

ఆయన అన్నారు కదా -'పెద్దన్న కూమార్తెరా!- అంటే ఆంధ్ర కవితా పితామహుడంటారే అతగాడు! నిజానికి అంత వయసు లేదు; కాకయినా పితామహుడయ్యే యోగ్యతా లేదు. ఉన్నది-యీ ఒక్క పిల్లే-!'

'-యిక, కవిత్వమంటావా! అది మనిషిలో ఉంది-మాటలో అంతగా లేదు! ఒక వేళ, ఉందనుకున్నా-అది ఆ యింట రాణింపుకు రాదు-ఎందుచేతనంటే మా అక్కయ్య ఉందే-ఆయన భార్య- సిసలైన కవిత్వమంటే అక్కడ! గంగా ప్రపాతమనుకో - ఒక్కమాటలో పోయేదానికి - ఒక్క కావ్యం ఏకరువు పెట్టినంత గణగణలాడుతుంది. ఆమె అనుక్షణమూ రచించే - యీ గ్రంథానికి అవతారిక, ఆశ్వాసాంతప్పద్యాలూ యీయన మౌనం! కనుకనే నెగ్గుకు వస్తున్నారు. అది చూడముచ్చటైన సంసారమనుకో. వాళ్ళది పార్వతీ పరమేశ్వరుల అన్యోన్యం. యిక యీ అమ్మాయి అంటావా?- ఎవరో ధన్యుడు పుట్టి పెరుగుతున్నాడు'

వారిలా అంటుండగా - నేను మనసులో 'నేనే' అనుకుని - మ్రొక్కాను. 'తలచింది సాధిస్తావు పోరా' అన్నారు - తమ దర్శనానికి వచ్చాను!"

"ఆహా!" అన్నారు పెద్దన్నగారు.

"......"

"నీ పేరేమిటి?"

"ఊళ్ళో రాజశేఖరం! యింట్లో - రాజన్న!"

"ఊళ్ళో మాట మనకెందులే - రాజన్నా! కత్తి పట్టి, పగవాణ్ణి కొట్టి - రాలిన రత్నరాసులకు, రాజుతో బాటు భాగస్వామి వవుదామని ఉందా!-"

"రత్నం కోసం, కొండ తవ్వుతాను కాని, రక్తపాతం జేస్తానా?-"

"- చేసినవారి కీర్తి జయస్తంభం మీదికి ఎక్కుతుంది. తెలుసునా?"

"అదేమో కాని, మంచితనం కొండెక్కుతుంది! నేనంత ప్రయోజకుణ్ణి కాలేను!"

"కాక, యిల్లరిక పుటల్లుడవౌతావా?"

"అయితే, ఏలినవారికంటె ఘనుణ్ణే"

"అదేలనోయీ-"

"-కృష్ణుడు మేనమామను చంపితే-"

"యీ కృష్ణుడు అదేమిదేమని మామగారినే హతం జేసి-"

"అహ అలాక్కాదు!- మనిషిని హతమార్చి తదుపరి మామను జేసుకుని, తగుదునమ్మా - అనిపించుకోవడం నిజంగా మీ వంటి ఉత్తములు హర్షించారా?-మనుచరిత్ర మీ మనఃపూర్వకంగా అంకితం జేశారా?- ఆ మొండివాడిని ఎలాగో వదిలించుకుందామని కాదూ - కాకపోతే, మళ్లీ ఎందుకు గంటం చేతపట్టలేదు!

ఆ నాడు రాయలవారు నిండు కొలువులో, స్వహస్తాలతో సమర్పించిన గండపెండేరం, తాము మరల ధరించగా ఎవ్వరూ చూడలేదేం! అది తమ వద్దనే భద్రంగా ఉందా? కళింగ రాజ్యంలో, హత శేషులకు, ఆ సొమ్ము వినియోగించవలసినదిగా, తాము పంపించినారని, మా ప్రాంతం దాకా ప్రాకిందే-అందరు కవులూ, రాయలవారితో బాటు అందలాలెక్కీ అరదాలెక్కీ ఊరేగినారే కాని, మీరు ఒక్కనాడూ ఆ గౌరవానికి అంగీకరించలేదే! ఏమండీ-ఏమంటారు?మనువుకు మారణహోమం తలపెట్టేవారికన్న నేను ఘనుణ్నే!"

"ఔనోయి. నీవు మా లోగిలిలో అవశ్యం ఉండవలసినవాడవే-నీ వాగ్ధోరణి వింటే మా యిల్లాలు, బ్రహ్మానంద భరితురాలౌతుంది. మీరిద్దరూ సంభాషణకి ఉపక్రమించితే నేనింతకు పూర్వం రణరంగ కోలాహలం ప్రత్యక్షంగా, అనుభవించని కొరత తీరుతుంది...రా వెంటరా!"

"రాక మానేనా? రాకముందు, ఒక్కటి తెలుసుకోవాలి. మీ చిరంజీవి ఎవరి పోలిక?"

"చూశావుగా-ఆకారంలో ముమ్మూర్తులా నేనే. కనుకనే...పరరాజులెవ్వరూ మా అందాలరాశికోసం దండెత్తి రాలేదు. యిక అంతరంగమంటావా!-తప్పకుండా తల్లి చారిక రావాలి!-యిప్పటివరకూ మితభాషే. అంటే, పడేవాడొకడు ఎదుట పడితే...అప్పటికి కవిత్వం పుట్టుకు వస్తుంది. అందుకు నీవు సిద్ధమేనా?"

"మహిమలో గాకపోయినా మౌనానికి నేనూ పెద్దన్ననే-"

పెద్దన్నగారు, మందహాసం చేసినారు. యిద్దరూ యింటికి వచ్చినారు.

యింకా పదిబారల దూరాన ఉండగానే పెద్దన్నగారు భార్య పలుకు లాలించి, రాజన్న వంక జూసినారు. అతడు నవ్వబోయి ఊరుకున్నాడు.

గుమ్మంలో విశాలాక్షి ఎదురైంది. తండ్రిని జూసింది. తగువానిని జూసింది. అడుగు వెనుకకు వేయబోయింది. "ఆగవమ్మా!" అన్నారు.

"మీ మామయ్య వెంట యీతణ్ణి చూశావు కదూ...! పాద ప్రక్షాళనానికి అమర్చు..." అన్నారు.

అమ్మాయి తలవంచుకుని లోనికి వెళ్లింది...

భోజనములు ముగిసేదాకా ఊరుకుని పెద్దన్నగారి భార్య, రాజన్న వైనమడిగి తెలుసుకుంది! ఉగ్గుపాలనాటి ముచ్చటి దగ్గరినుంచీ చెప్పించింది-విని, విని ఏమనుకున్నదో ఏమో, ఆ చిన్నవాణ్ణి ఎందుకు తెచ్చినట్లు అని పెద్దన్నగారిని మాటలతో నిలవేసింది. పలుకులతో పద్మవ్యూహం పన్నింది-అంతలో ధూర్జటి అక్కడికి రావడంతో ఆయనకు విమోచన కలిగింది.

వివాహం జరిగింది. ఆ కాపురం సలక్షణమే కాగా పెద్దన్నగారనినట్లుగానే, పిల్లకు తల్లి పోలిక కూడా వచ్చింది. అప్పటినుంచీ ఆ యింట యిద్దరు మౌనులు!

మనుమడు పుట్టాడు. వాడికి తల్లి పోలికలతోబాటు ముత్తవతల్లి పోలిక కూడా వచ్చింది-యిక ఆ నాటినుండీ - పెద్దన్నగారు యింటికన్న రాజాస్థానమే పదిలమనుకుని- అక్కడికే పోయి కూర్చునేవారు. రాజన్నకు నృసింహస్వామి ఆలయం ఎడనెడ శరణ్యం.

ఒకనాడు ధూర్జటి పెద్దన్నగారితో - "బావా!- నేను చేతనైన తీరున కాళహస్తీశ్వరుని కొలిచినాను! నీవు హరిని నీ కవనాన సేవించగా విన మనసైనది. నేను శైవుడనే కాని, వాని లీలలపై అదేమో మక్కువ మెండు. అది నా చేతనైన పనికాదు. అందుకు నీ అమాయకత్వమే తగును. గండపెండెరము వేయలేను కాని, నీ కాలికి మ్రొక్కలేనా!- బావా! నా దైవం చేత ధరించే భిక్షాపాత్రలో, ఈ భిక్ష వేయవా?" అనగా ఆయన కనుల ఆనందము వెల్లువ కట్టగా "నాకు ఆ అదృష్టమా!" అన్నారట! ఉపక్రమించినారట!

రాయ దస్తమించినాడు-ప్రజలు ఆక్రోశించినారు. పెద్దన్నగారు, ప్రసన్నంగా -"కృష్ణా! యిక నిశ్చింతగా నిద్రపో!" అనుకున్నారు!

పెద్దన్నగారికి వార్ధక్యము రాలేదు. మనుమని ఆటపాటలు చూసినారు. తనివి తీర్చుకున్నారు! యింటనున్న గంటములు, తాటియాకులు మేటులూ పాఠశాలలకు దానమిచ్చినారు! కుమార్తెతో "అమ్మాయి, నేను వెళ్లి వస్తానమ్మా!" అన్నారు. ఎక్కడికని విశాలాక్షి అడగలేదు. తల్లి దగ్గరకు పరుగుపెట్టింది. ఆ యిల్లాలు అదేమని అనుకుంటూ ఒక్క ఉరుకున వచ్చి పడినది.

ఆయన యజ్ఞోపవీతం తీసి, చేత నుంచుకుని ఆమెవంక జూచినాడు. ఆమె నిలువలేక గొల్లుమని-"యిప్పుడన్నా నాతో ఒక మాట చెప్పరా-నా అపరాధమేమో చెప్పరా?" అంటూ గగ్గోలు పెట్టింది. ఆయన ఆమె కన్నీరు తుడిచి "నీవు వినిపించుకోలేదు కాని, యింతకాలం నిన్ను పిలిపించింది యీ మౌనమే... మనసు తెలిసినదానవు గనుక మాటలతో పనేమని ఊరకున్నాను. యిది సన్యాసము కాదు-సన్మార్గము. నేను కనుచాటైనా, నా మౌనము నీ కనుల ఎదుటనే ఉంటుంది" అంటూ యజ్ఞోపవీత మామెకు అందించి కుమార్తెతో - "అమ్మా హరినామ స్మరణ చేయమని ధూర్జటి ఆదేశించినాడు. గంటము చేతబట్టగా, కవనము రాలేదు కాని వెన్న దిన్నవాడు కన్నులగట్టి, అందీ అందక నన్ను మురిపించుతున్నాడు. వానిని తరుముకుపోయేనమ్మా" అంటూ యిల్లు విడిచినాడు-

-నడచిపోతూ, అనుకున్నాడు గద, అంతకాల మా కృష్ణుడు-యిక యీ కృష్ణుడు-యీ జన్మకీ తగులాటము శాశ్వతమే!...

రూ. 3,50,000/- విలువ గల బహుమతులు గెలవండి.

6	11	4
5	7	9
10	3	8

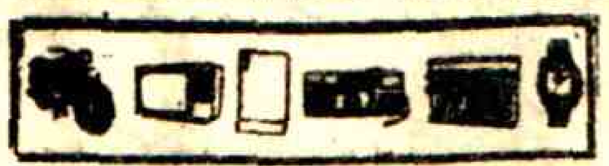

అదనపు బహుమతి: హీరోహోండా, బజాజ్ చేతక్ స్కూటర్, ఆటోమేటిక్ కెమెరా, ఫ్రిజ్, ఎయిర్ కూలర్ సుమిత్, మిక్సర్ కం గ్రైండర్.

		5
	8	
11		

ప్రత్యేక అదనపు బహుమతి : మొదటి ఎంట్రీలను పంపిన 200 మందికి కలర్ టి.వి. లేదా వి.సి.ఆర్. ఉచితము. ఈ బహుమతులను M.B. మరియు H.P. స్కీము ద్వారా పొందగలరు.

తమరు చేయవలసినది ఏమనగా పోస్టలు కార్డుపై పై తెల్పిన విధముగా 9 గళ్ళు గీసి ఖాళీ చతురస్రములలో 4 నుంచి 12 అంకెలను ఉపయోగించి ఎటునుంచి కూడినా 24 వచ్చేలా పూర్తి చేయవలెను. ఒక అంకెను ఒకసారి మాత్రమే ఉపయోగించవలెను. గమనిక: తమ పూర్తి చిరునామాను ఇంగ్లీషులో వ్రాయుటవల్ల వెనువెంటనే తమ ఫలితము తెలుపబడును.

ADD. RADHA TRADERS (V/T) P.O. LAL BIGHA, (GAYA)

చర్మపు మచ్చలు + కొత్త అన్వేషణ

ప్యాచ్‌క్యూర్ వైద్యము — మచ్చలు పోగొట్టు తేలిక మార్గము

ప్యాచ్‌క్యూర్‌వైద్యము - సంవత్సరాలుగా పరిశోధించి ఎక్స్‌పెరిమెంట్లు మరియు టెస్టులు చేసి నాణ్యత గుర్తించిన తర్వాత రకరకములైన రంగుల మచ్చలుగల అనేకమందిపై 2 నుండి 8 వారములు ప్రయోగించటమైనది. ప్రయోగముచే రంగుమారుట, మచ్చలు పోగొట్టబడి అసలు చర్మము రంగులోనికి మారుట లాంటి అద్భుతమైన గుణములు రికార్డు చేయుటమైనది. దీని సరాసరి ప్రభావము చర్మము మరియు రంగును గ్రహించు కణాలపై ఉండుటచే ప్రయోగము మొదలైన వెంటనే ప్రభావము కనబడును మరియు ఏరంగు మచ్చలైననూ తేలికగా తొందరలో మానగలవు. ఎరుపు, నలుపు, తెలుపు లేక ఏ ఇతర రంగు మచ్చలచేనైననూ బాధపడువారు కేవలము 15 దినములు మాత్రమే ఉపయోగించండి మరియు తీక్షణమైన ప్రభావమును చూడండి. పొందుటకు :- వయస్సు, మచ్చరంగు మరియు ఏ భాగముపైనున్నదీ వ్రాసిపంపుట తప్పనిసరి.

NATH AYURVEDASHRAM (A-4), P.O.KATRI SARAI (GAYA) 805105